

Gedichten - algemeen
Van Dongen UitvaartZorg
& UitvaartCentrum

- G001 Sterven doe je niet ineens,
maar af en toe 'n beetje,
en alle beetje die je stierf,
't is vreemd, maar die vergeet je,
het is je dikwijls zelfs ontgaan,
je zegt: ik ben wat moe,
maar op 'n keer dan ben je aan
je laatste beetje toe.
- G002 Rust nu maar uit, je hebt je strijd gestreden
Je hebt het als een moedig mens gedaan
Wie kan begrijpen, wat je hebt geleden
En wie kan voelen, wat je hebt doorstaan
- G003 Moeder zijn is alles geven,
zorgen en leiden, liefde en leven.
Moeder zijn is alles derven,
alles ... en tevreden sterven.
- G004 Ga nooit heen zonder te groeten,
ga nooit heen zonder een zoen.
Wie het noodlot zal ontmoeten,
kan het morgen niet meer doen.
Ga nooit weg zonder te praten,
dat doet soms een hart zo'n pijn.
Wat je 's morgens hebt verlaten,
kan er 's avonds niet meer zijn.
- G005 Stil ben je van ons heengegaan
Je hebt altijd voor ons klaargestaan
Geborgenheid en liefde heb je ons gegeven
Zo was je hele leven
Je was een schat voor ons allen
Je te moeten missen zal ons zwaar vallen
- G006 Vanmorgen vloog zij nog
zo onbelemmerd en gracieus
en zo verheven
zo'n sierlijk wezentje
het was geschapen om te zweven
niet om te sterven .....
- G007 Op snelle vleugels vloog je heen,
veel te jong,
veel te vroeg.
Herinneringen blijven,
ons hart is leeg .....,
maar ook vol.
- G008 't Laatste beetje is nu op,
veel was er te verduren.
Het kaarsje is nu opgebrand,
gedoofd zijn alle vuren.
Voor wie 't aangaat is 't niet erg,
Die heeft genoeg geleden.
Wel voor hen die hij achterlaat.
"Vaarwel" en "Rust in vrede".
- G009 't Verlies was er al voor het einde,
de rouw, voordat het afscheid kwam -
toen die onzekere verwarring
bezit van haar gedachten nam.
Wij voelden mee haar stil verdriet.
Nu rouwen wij, maar treuren niet.
- G010 Je wilde nog zoveel
maar had niet meer de kracht.
Je ziekte had je
volkomen in zijn macht.
Je was zo moe.
Je hebt je strijd gestreden.
Je zorgen en verdriet behoren
nu tot het verleden.
Rust nu maar uit.
Je bent bevrijd uit je lijden.
Maar ach, wat is het zwaar
van jou te moeten scheiden.
- G011 En toch - telkens weer -
zullen wij je tegenkomen.
Zeg dus nooit: het is voorbij.
Slechts je lichaam werd ons ontnomen,
niet wie je was en ook niet wat je zei.
- G012 Het is ons maar geleend
de vele mooie dingen.
Ons onbetwistbaar eigendom
zijn de herinneringen.
- G013 Tijdens je leven heb je je naam
zonder meer eer aangedaan.
Je liefde, warmte en zorgzaamheid
kon je aan vele mensen kwijt.
Dat gaf jouw leven grote inhoud,
daarom is het voor ons nu zo koud.
Wij zullen moeten proberen
op fijne herinneringen te teren.
- G014 Een uniek mens is heengegaan.
Nu zijn we verbijsterd en bedroefd,
maar hij zal altijd bij ons blijven
door de onuitwisbare indruk die hij
achterlaat.
Overall en altijd verspreidde hij
warmte en liefde.
- G015 Veel fijne herinneringen
Verzachten onze smart
Voorgoed uit ons midden
Maar altijd in ons hart.
- G016 Opgewekt en zorgzaam, nooit vragend,
Nimmer klagend, altijd stil dragend,
Moedig ging je door, steeds weer,
Tot op het laatste moment,
Het wilde niet meer.

- G017 't Liefste dat ik heb bezeten,
... jaar de spil van mijn bestaan,
vraag me niet dat te vergeten
en gewoon weer door te gaan.
- G018 Als de draad wordt doorgeknipt,
voel je pas de diepte van verbonden zijn,
voel je pas de pijn van verwond
en alleen te zijn.
- G019 Toen wij op die .....dag
zagen hoe jij daar zo rustig lag,
verlost van pijn, verlost van angst -
want voor de dood zijn we 't bangst.
Die angst voor de dood is niet verdiend:
hij heeft gehandeld als een vriend,
hij heeft je zacht in slaap gesust -
geen pijn, geen angst, tenslotte .... rust.
- G020 Zijn ziekte heeft hij stil aanvaard
vanaf de eerste dag.
Ondanks angst en ondanks pijn
was er telkens weer zijn lach.
- G021 Iemand die me lief was is gestorven.
Die vertrouwde stem is verstomd.
Die vrolijke lach zal niet meer klinken.
Geen kus en geen omhelzing meer.
- G022 Het diepste verdriet
wordt dikwijls verzwegen;
voor 't diepste geluk
schieten woorden tekort.
Wij zijn met ons diepste verlangen
verlegen waar 't liefste bezit
slechts herinnering wordt.
- G023 Ik ben op reis
al weet ik niet waarheen
maar ergens stond geschreven
dat ik deze weg moest gaan
en al aarzel ik soms even
langs die eindeloze baan
toch weet ik:
iemand ging me voor
en daarom ga ik door.
- G024 Hij hield van het leven
ondeugd zijn grootste deugd
zijn levenslust eindeloos.
Al heeft hij ons verlaten,
hij laat ons niet alleen.
Wat wij in hem bezaten,
is altijd van ons heen.
- G025 Zijn plaats is leeg. Zijn stem is stil.
Een ieder die hem kende,
weet wat dit zeggen wil.
- G026 Altijd zullen wij je weer tegenkomen.
Wij zeggen veel te vlug: het is voorbij.
Er is toch enkel maar je lichaam
weggenomen,
niet wie je was en ook niet wat je zei.
- G027 Herinner mij,
maar niet in sombere dagen.
Herinner mij, in stralende zon,
hoe ik was, toen ik alles nog kon.
- G028 Waar mensen mensen zijn
die elkaar verstaan,
waar liefde liefde is,
daarheen wil ik gaan;
waar het eeuwig vrede is,
waar de zon schijnt,
waar een nieuwe wereld is
die niet meer verdwijnt.
- G029 Al heeft zij ons verlaten,
zij laat ons nooit alleen.
Wat wij in haar bezaten,
is altijd om ons heen.
Als zonlicht om de bloemen,
een ieder goed gezind.
Teveel om op te noemen,
door iedereen bemind.
- G030 Zijn leven moesten wij loslaten,
in ons leven houden wij hem vast.
- G031 Als ik de dingen niet meer weet,
als ik de namen niet meer ken
en wat ik weet meteen vergeet
zodat ik onherkenbaar ben,
denk dan aan de weg door mij gegaan.
Zo heb ik het niet voor niets gedaan.
- G032 Nooit vragen, nooit klagen,
alles altijd zelf dragen.
- G033 Als je in je levensstrijd
warmte om je hebt verspreid,
als je iemand die daar treurt,
hebt getroost en opgebeurd,
als je hielp waar je het kon
aan wat licht en aan wat zon,
als je een goed voorbeeld geeft
heb je niet voor niets geleefd.
- G034 Wanneer het leven lijden is,
brengt sterven verlossing.
- G035 Dank voor je liefde,
dank voor je trouw.
Ik zeg je bij deze,
dat ik van je hou!

- G036 De mensen van voorbij,
zij blijven met ons leven.
De mensen van voorbij,
ze zijn met ons verweven
in liefde, in verhalen,
die wij zo graag herhalen,
in bloemengeuren, in een lied
dat opklinkt uit verdriet.
De mensen van voorbij,
zij worden niet vergeten.
De mensen van voorbij
zijn in een ander weten.
Bij God mogen ze wonen,
daar waar geen pijn kan komen.
De mensen van voorbij
zijn in het licht, zijn vrij.
- G037 Doodgaan is niet zo erg
kan zelfs bevrijdend zijn.
Afscheid nemen van allen
die je liefhebben,
dat doet pijn.
- G038 Boven de sterren verdwijnt
eens het duister,
daar wordt eens alles ontraadseld, onthuld,
daar zal het lijden des harten
eens zwichten,
daar wordt de vreugde eens
blijvend vervuld.
- G039 De mooiste bloemen
worden het eerst geplukt.
- G040 De dood bestaat niet.
De mensen sterven pas als ze
vergeten zijn.
Zolang jij aan mij blijft denken,
zal ik altijd bij jou zijn.
- G041 Van het concert des levens
krijgt niemand een program.
- G042 Verdrietig maar moedig had hij zich
in het onvermijdelijke geschikt.
Zijn zorg en belangstelling gingen
altijd eerst uit naar anderen.
Dat is tot het laatste zo gebleven.
- G043 De leegte blijft,
maar wij geloven en ervaren dat hij,
die wij liefhebben en verloren,
niet meer is waar hij was,
maar altijd zal zijn waar wij zijn.
- G044 Mijn ogen turend
langs velden, langs wegen.
Nergens meer een glimp van jou.
- G045 Wat van binnen zit,
dat blijft raden ...
... Maar alle goeds,
dat spreekt vanzelf...
Gesloten ogen
houden verdriet verborgen.
Alleen trillende wimpers en
bevende lippen
verraden de innerlijke pijn,
geuit door een traan.
Een wereld van mensen,
zo vol macht en zo dicht.
Een wereld van sterren,
zo zacht en zo licht.
Vind je rust in jouw wereld
eindeloos, onwezelijk, veilig.
- G046 Zijn handen hebben voor ons gewerkt.
Zijn hart heeft voor ons geklopt.
Hij was een onvergetelijke vader.
- G047 Een goed mens
een lieve vrouw
een fantastische moeder.
- G048 De dood van één mens lijkt klein en
onbelangrijk in vergelijking tot
grote rampen als oorlogen.
Toch is de dood voor iedereen het
grootste wat hem kan overkomen
en het onbegrijpelijkste.
- G049 Zij was de spil van ons gezin.
- G050 Lieve Ma, wij zijn dankzij jouw liefde
en zorgen geworden wie wij zijn.
Je blijft en hoort bij ons voor altijd,
waar je ook bent.
- G051 Jij was onze rots in de branding.
Wel verloren, maar nooit vergeten.
- G052 Het is tijd, ik moet nu gaan
Ik zal geen afscheid nemen
Kijk naar me uit in de regenbogen
Hoog in de lucht
Als de zon weer opkomt
En de hele wereld nieuw is
Kijk dan naar me uit en hou van me
zoals ik van jou gehouden heb.
- G053 Ogen gevuld met tranen.
Voorgoed weg uit het heden,
maar voor altijd in mijn verleden.
- G054 Niet het scheiden doet zo'n pijn,
maar het afgesneden zijn.

- G055 Plotseling ging jij heen.
Nu ben ik alleen.
Onuitsprekelijk verdriet.
Vergeten zal ik je niet.
Vaarwel.
- G056 Veel gelukkige jaren waren we samen.
Samen waren we één.
Maar nu jij er niet meer bent,
moeten we zonder jou verder
... dus alleen.
- G057 Bij elk afscheid wordt
een herinnering geboren.
- G058 Je handen hebben voor ons gewerkt.
Je hart heeft voor ons geklopt.
Je ogen hebben ons tot het laatst gezocht.
Rust nu maar uit.
- G059 Hoe te aanvaarden dat je gaat,
als je volop in het leven staat?
- G060 Veel heb je ons gegeven,
veel heb je voor ons betekend,
plotseling uit ons leven verdreven,
blijf je in onze harten leven.
- G061 Een moeder, dat is 't mooiste wat er is
Als zij er niet is, dan pas is het mis
Ze geeft je haar leven
In 't prille begin
Haar leven is geven
Je ziet 't niet in
Als ze er niet is
Dan merk je pas
Een zeker gemis:
" 'K wou dat mamma er was"
- G062 Zijn liefde, persoonlijkheid en
levenshouding zal bij ons in dankbare
herinnering blijven voortleven.
- G063 Een glimlach om je mond
en je ogen die toch weten wie
mij het allerliefste was.
Die zal ik nooit vergeten.
- G064 Heel bijzonder, heel gewoon,
gewoon een heel bijzondere man.
- G065 Kleine zorgen kun je delen
maar er is een soort verdriet
dat kunnen mensen niet meer helen
en dat hoeft ook niet.
- G066 Groot is de leegte en het verdriet.
Mooi zijn de herinneringen die hij achterliet.
- G067 Niet belangrijk is de weg die je gaat,
maar wel het spoor dat je achterlaat.
- G068 De grote strijd, van zovele jaren,
is voor jou voorgoed voorbij.
Het was heel zwaar, dat is te verklaren,
al waren wij dagelijks aan je zij.
Heel ver zijn wij met je meegegaan
totdat het niet meer kon.
Dit laatste moest je alleen doorstaan.
Je vocht en overwon!
Heel dapper heb je dit kruis gedragen,
je geloof gaf je moed en kracht.
Jaren van dragen, zonder klagen,
en zo heb jij je strijd volbracht!
- G069 In stille dagen van woordloos klagen,
in eenzaamheid werden mijn gedachten
omhoog geleid en ik weet nu dat de dood
niet het einde is.
- G070 Omdat er liefde is
bestaat er geen voorbij
in alle eeuwigheid
ben jij.
- G071 Het verdriet om zijn heengaan
kan nooit zo groot zijn als de
vreugde die hij ons heeft geschenken.
- G072 Omdat je een naam had
Kan ik je roepen.
Omdat ik je riep
Kwam je naar me toe.
Omdat je kwam
Kon ik je vasthouden.
Omdat ik je vast kon houden
Kan ik je nu loslaten.
- G073 Waarom zijn er zoveel vragen
Waarom is er zoveel pijn
Waarom zijn er zoveel dingen
Die voor ons niet te begrijpen zijn
- G074 Het voorlopige eindstation is bereikt.
Een nieuwe reis vangt aan.
Ik ga eerst nu nog door een dal.
Tot ik je weer ontmoeten zal.
- G075 Als een bloem zo is het leven
't begin is teer en klein.
De één die bloeit uitbundig,
De ander geurt heel fijn.
- G076 Jij was de liefde,
jij was de trots.
Jij was ons alles,
jij blijft onze trots.